

de efterfølgende problemer med atomkraft. Vi har fordelt over 70 tons materialer, bl.a. i form af mad, vand, tæpper, sengetøj, hygiejnematerialer, tøj og brændstof. Vore unge voksne har frivilligt brugt deres tid til at finde manglende medlemmer ved hjælp af internettet, sociale medier og andre moderne kommunikationsformer. Medlemmer leverer hjælp på scootere, som Kirken har leveret, til områder, der er vanskelige at komme frem til i biler. Tjenesteprojekter som at samle hygiejn sæt og rengøringssæt foregår i mange stave og menigheder i Tokyo, Nagoya og Osaka. Indtil nu har flere end 4.000 frivillige skænket over 40.000 timers tjeneste. Vores hjælp vil fortsætte i Japan og i andre områder, hvor der er behov for det.

Mine kære brødre og søstre, jeg takker jer for jeres tro og hengivenhed over for evangeliet, for den kærlighed og omsorg, I viser hinanden, og for den indsats, I yder i jeres menigheder, stave og distrikter. Også tak for jeres trofasthed med at betale jeres tiende og offerydelse og for jeres gavmildhed med bidrag til Kirkens andre fonde.

Ved udgangen af 2010 tjente 52.225 missionærer i 340 missioner over hele verden. Missionering er rigets hjerteblod. Lad mig foreslå, hvis I har mulighed for det, at I overvejer at yde et bidrag til Kirkens missionsfond.

Nuvel, brødre og søstre, vi venter ivrigt på at lytte til de taler, der bliver holdt for os i dag og i morgen. De, der skal tale til os, har søgt himlens hjælp og vejledning, mens de har forberedt deres tale. Det er min bøn, at vi må være fyldt med Herrens Ånd og blive opløftet og inspireret, når vi lytter og lærer. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

Ældste L. Tom Perry
De Tolv Apostles Kvorum

Sabbatten og nadveren

Lad jeres familie være fyldt med kærlighed, når I ærer sabbatten hele dagen og oplever dets åndelige velsignelser hele ugen igennem.

Mine brødre og søstre rundt om i verden, denne formiddag er vi samlet for at lytte til profetens røst. Jeg vidner om, at den røst, vi lige har hørt, tilhører Guds levende profet på jorden i dag, præsident Thomas S. Monson. Hvor er vi dog velsignede ved at have hans lære og eksempel!

Dette år har vi alle i Søndagsskolen mulighed for at studere profeternes ord i Det Nye Testamente. Hvor Det Gamle Testamente er et studium af profeter og et folk, har Det Nye Testamente fokus på livet og indflydelsen hos det eneste menneske, der kom ind i de dødeliges verden med dobbelt statsborgerskab – til både himlen og jorden – nemlig vor Frelser og Forløser, Jesus Kristus.

Dagens verden er så gennemsyret af menneskers lære, at det er let at glemme og miste troen på alle de vigtige beretninger om Frelserens liv og mission – Det Nye Testamente. Denne hellige bog er midtpunktet i skriftens historie, akkurat som Frelseren selv bør være midtpunktet i vores liv. Vi må forpligte os til at studere den og påskønne den!

Der er uvurderlige perler af visdom at finde i vores studium af Det Nye Testamente. Jeg nyder altid at læse Paulus' beretninger om hans rejser, og hvordan han organiserede Frelserens kirke, og især hans belæring til Timotheus. I det fjerde kapitel af Paulus' Brev til Timotheus læser vi: »Det skal du påbyde og lære. Lad ingen ringeagte dig, fordi du er ung, men vær et forbillede for de troende i tale, i adfærd, i kærlighed, i troskab, i renhed.«¹ Jeg kan ikke komme i tanke om en bedre måde at begynde eller fortsætte dagen på, end ved at være et forbillede for de troende omkring sabbatsdagen.

Helt tilbage fra verden blev skabt, blev der afsat en dag fra alle andre. »Gud velsignede den syvende dag og helligede den.«² Selv Gud hvilede fra sit arbejde på denne dag, og han forventer, at hans børn gør det samme. Han gav denne befaling til Israels børn:

»Husk sabbatsdagen og hold den hellig.

I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal;

men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud ...

Herren [har] velsignet sabbatsdagen og helliget den.«³

Det at holde sabbatsdagen hellig bør altid involvere tilbedelse. Da Adam og Eva blev dødelige, fik de befaling om, at »de skulle tilbede Herren deres Gud og skulle bringe de førstefødte af deres flokke som et offer til Herren ... et sindbillede på Faderens Enbårnes offer«⁴ Slagtoftet mindede Adams efterkommere om, at Guds Lam, Jesus Kristus, ville ofre sit liv for os.

Hele sit liv talte Frelseren om dette offer.⁵ Aftenen før hans korsfæstelse begyndte hans ord at blive opfyldt. Han samlede sine disciple i et rum ovenpå, væk fra verdens forstyrrelser. Han indstiftede nadveren.

»Mens de spiste, tog Jesus et brød, velsignede og brød det, gav sine disciple det og sagde: »Tag det og spis det; dette er mit legeme.«

Og han tog et bæger, takkede, gav dem det og sagde: »Drik alle heraf; dette er mit blod, pagtens blod, som udgydes for mange til syndernes forladelse.«⁶

Og fra den tid af blev Frelserens forsoning det store og sidste offer. Da han viste sig på det amerikanske fastland efter sin opstandelse, overdrog han sit præstedømme til sine disciple og indstiftede nadveren ved at sige:

»Og dette skal I altid bestræbe jer på at gøre, ligesom jeg har gjort, ligesom jeg har brudt brødet og velsignet det og givet det til jer ...

Og det skal være et vidnesbyrd for Faderen om, at I altid erindrer mig. Og hvis I altid erindrer mig, skal I have min Ånd til at være hos jer.«⁷

Det er bemærkelsesværdigt, at der selv i frafaldets mørke tid var mange former for overholdelse af sabbatsdagen og administration af nadveren.

Da evangeliet blev gengivet, viste Peter, Jakob og Johannes, tre af de

apostle, som først modtog nadveren af Frelseren, sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery. Under deres ledelse var den fornødne præstedømmemyndighed til at kunne administrere nadveren til medlemmerne af Kirken blevet gengivet.⁸

Frelseren overdrog præstedømmets myndighed til sine profeter og apostle,

og de videregav det til os. Det er på jorden i dag. Unge præstedømmebærere over hele verden gør sig værdige til at udøve præstedømmets kraft ved oprigtigt at holde budene og efterleve evangeliets standarder. Når disse unge mænd bevarer deres hænder og hjerte åndeligt rene, forbereder og velsigner de nadveren på Frelserens måde

– som fastlagt ved, hvordan han gjorde det for mere end 2000 år siden.

Deltagelse i nadveren er kernen i overholdelsen af sabbatsdagen. I Lære og Pagter giver Herren os alle denne befaling:

»Og for at du mere fuldstændig kan holde dig uplettet af verden, skal du tage til bønnens hus og bringe dine sakramenter som et offer på min hellige dag;

for sandelig, dette er en dag, der er bestemt for dig til at hvile fra dit arbejde og til at vise den Højeste

din hengivenhed ...

Og på denne dag skal du ikke gøre andet.«⁹

Når vi iagttager sabbatsdagen og nadveren i vores liv, er der tre ting, som Herren fordrer af os: For det første skal vi holde os uplettet af verden. For det andet skal vi tage til bønnens hus og ofre vore sakramenter. Og for det tredje skal vi hvile fra vores arbejde.

Det er herligt at være kristen og at leve som en sand Kristi discipel. Om os sagde han: »De er ikke af verden,

ligesom jeg ikke er af verden.«¹⁰ For at holde os uplettet af verden forventer han, at vi undgår verdslig adspredelse af både forretnings- og forlystelsesmæssig art på sabbatten.

Jeg tror, at han også ønsker, at vi klæder os passende. Vore unge tænker måske, at »søndagstøj« er noget gammeldags. Men vi ved, at når søndagstøjet kommer til at ligne hverdagstøjet, følger indstillinger og handlinger med. Det er selvfølgelig ikke nødvendigt, at vore børn har det fine søndagstøj på helt til solnedgang. Men gennem den påklædning, vi opfordrer dem til at gå med, og de aktiviteter, vi planlægger, hjælper vi dem til at forberede sig på nadveren og nyde dens velsignelser hele dagen.

Hvad betyder det egentligt at bringe vore sakramenter som offer for Herren? Vi ved, at vi alle begår fejl. Enhver af os har brug for at tilstå og forsage vore synder og fejl til vor himmelske Fader og andre, vi måtte have stødt. Sabbatten udgør en dyrebar mulighed for at bringe disse – sakramenter – til Herren. Han sagde: »Men husk, at på denne, Herrens dag, skal du bringe dine gaver og dine sakramenter som et offer til den Højeste, idet du bekender dine synder for dine brødre og for Herren.«¹¹

Ældste Melvin J. Ballard har givet dette råd: »Vi ønsker, at alle sidste dages hellige skal komme til nadverbordet, fordi det er stedet, hvor vi ransager og vurderer os selv, hvor vi kan lære at indstille vores kurs mod det rette i livet og bringe os i harmoni med Kirkens lærdomme og med vore søskende.«¹²

Når vi værdigt deltager i nadveren, vidner vi om, at vi er villige til at påtage os Frelserens navn og holde hans bud og altid erindre ham, så vi kan have hans Ånd hos os. På denne måde fornyer vi vores dåbspagt.

Herren gav sine disciple dette løfte: »Se, dette skal I gøre til erindring om mit legeme, for så ofte som I gør det, husker I denne time, hvor jeg var sammen med jer.«¹³

Nogle gange tænker vi, at hvile fra vores arbejde blot er at lade høbal-lepresseren stå stille på marken eller sætte et lukket-skilt i butiksruden. Men i verden i dag omfatter arbejde også dagligdagens gøremål. Det kan betyde forretningsaktiviteter, som vi kan udføre hjemmefra, sportskonkurrencer og andet, som leder os væk fra sabbatsdagens tilbedelse og mulighed for at tjene andre.

»Tag ikke let på det, der er helligt,«¹⁴ åbenbarede Herren til de sidste dages hellige, som for at minde os om det, han sagde til sine disciple: »Sabbatten blev til for menneskets skyld, og ikke mennesket for sabbattens skyld.«¹⁵

Brødre og søstre, i de sidste dag har modstanderen held med sit foretagende, når vi slækker på vores forpligtelse over for Frelseren, ignorerer hans belæringer i Det Nye Testamente og holder op med at følge ham. Forældre, tiden er inde til at undervise vore børn i at være forbilleder for de troende ved at deltage i nadvermødet. Når søndag morgen kommer, så hjælp dem med at være veludhvilede, passende klædt og åndeligt forberedt til at modtage symbolerne på nadveren og modtage Helligåndens oplysende, opløftende og forædlende kraft. Lad jeres familie være fyldt med kærlighed, når I ærer sabbatten hele dagen og oplever dets åndelige velsignelser hele ugen igennem. Tilskynd jeres sønner og døtre til at »rejs[er sig], og lad[er deres] lys skinne,« ved at ære sabbatsdagen, så deres »lys må blive et banner for folkeslagene.«¹⁶

Som årene går tænker jeg stadig på sabbatsdagene i min ungdom og tidlige voksenår. Jeg husker stadig

den første dag, hvor jeg som diakon omdelte nadveren, og de små glasbægre, jeg delte rundt til menigheds-medlemmerne. For nogle få år siden blev en kirkebygning i min fødeby renoveret. Et skab på forhøjningen var blevet blændet af. Da det blev åbnet, var der nogle af disse små glasbægre, som havde været godt gemt i årevis. Jeg fik overrakt et af dem som minde.

Jeg husker også den lille grønne kuffert, som vi havde med os i marinekorpset. I den lå der en træbakke og en pakke med nadverbægre, så vi kunne nyde nadverens fred og håb, selv midt i krigens strid og mismod.

Når jeg tænker på disse nadverbægre fra min ungdom, den ene i min barndoms dal og den anden tusinde km ude i Stillehavet, fyldes jeg med taknemlighed over, at denne verdens Frelser var villig til at drikke af »det bitre bæger«¹⁷ for min skyld. Og fordi han gjorde det, kan jeg som salmisten sige: »Mit bæger er fyldt til overflod«¹⁸ af velsignelserne ved hans uendelige og evige forsoning.

På denne dag inden sabbatten, hvor vi indleder denne store konference,

lad os da mindes de velsignelser og muligheder, som bliver os til del, når vi deltager i nadvermødet hver uge i vore menigheder. Lad os forberede og opføre os på en måde på sabbatten, så vi kan nedkalde de lovede velsignelser på os selv og vores familie. Jeg vidner især om, at den største glæde, vi modtager i dette liv, kommer af at følge Frelseren. Må vi holde hans befaling om at holde hans hellige dag hellig, er min bøn. I Jesu Kristi navn. Amen. ■

NOTER

1. 1 Tim 4:11-12.
2. 1 Mos 2:3.
3. 2 Mos 20:8-11.
4. Moses 5:5, 7.
5. Se fx Mark 10:32-34; Joh 2:19; 10:17; 12:32.
6. Matt 26:26-28.
7. 3 Ne 18:6-7.
8. Se JS-H 1:68-69, 72; se også L&P 27:12-13.
9. L&P 59:9-10, 13.
10. Joh 17:16.
11. L&P 59:12.
12. Bryant S. Hinckley, *Sermons and Missionary Services of Melvin Joseph Ballard*, 1949, s. 150.
13. JSO, Mark 14:21, i Guide til Skrifterne.
14. L&P 6:12.
15. Mark 2:27.
16. L&P 115:5.
17. 3 Ne 11:11.
18. Sl 23:5.

Kijev i Ukraine

